

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

Прескромно је и преблаго ако кажем да сам затечен и запањен након читања текста "О "методологији" и "чињеницама" неких критичара књиге Предрага Илића" (дискусија на Округлом столу у Заводу за проучавање културног развитка Србије, 9. јуна 2007.г.)

, који је написао уважени

академик Црногорске академије наука и уметности (ЦАНУ) г. Момчило Зечевић

и који је, заједно са текстовима осталих учесника на Округлом столу, објављен на веб сајту

Нове српске политичке мисли

. И не само то. Озбиљно сам се пресабрао и запитао да ли смо се уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић и моја маленкост, као и још петнаестак наших саговорника, 9. јуна 2007. године налазили на истом месту.

Уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић ме је озбиљно довео у дилему да ли да верујем својим ушима и ономе што сам 9. јуна 2007.г. на Округлом столу од њега чуо или да верујем својим очима и ономе што сам, непуну годину касније, прочитао, а што је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић написао, потписао и објавио. На сву срећу, моја дилема је веома кратко трајала захваљујући томе што постоји вишесатни немонтирани видео запис са Округлог стола, који су поводом књиге "Српска Црква и тајна Дахауа" Пред

рага Илића организовали

Нова српска политичка мисао

и

Удружење за политичке науке Србије

9. јуна 2007.г. у Заводу за проучавање културног развитка Србије у Београду.

У сваком случају, на почетку ваља констатовати да је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић погодио само датум и повод. На жалост, све остало је промашио и бестрагао. Но, и то је довољно. Да је Зечевић којим случајем промашио и датум и поводом онда не бисмо ни могли да полемишемо.

Након прегледа видео-записа са Округлог стола и његовог упоређивања са оним што је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић написао да је тога дана и том приликом изговорио - установио сам да је реч о чистом фалсификату. Једино што у томе видим да је добро односи се на чињеницу да уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић није фалсификовао друге него себе и по томе ће, на моју велику жалост, остати познат и у научној и у широј јавности!

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

Дакле, уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић је фалсификовао један догађај из недавне прошлости, тј. своју дискусију са Округлог стола од 9. јуна 2007. године. Уважени академик ЦАНУ и доктор историјских наука г. Момчило Зечевић је на тај начин у овом случају показао не само нову него и сопствену "методологију" приликом приступања одређеним "чињеницама" и догађајима из недавне прошлости, а Округли сто о књизи-плагијату Предрага Илића (на коме су се срели и своје ставове изнели неистомишљеници) свакако представља догађај из недавне прошлости који нико, па ни Зечевић, нема право да фалсификује, бестрага и прекомпонује.

Пошто је уважени академик ЦАНУ и доктор историјских наука Момчило Зечевић прибегао фалсификату као методу приликом сопственог приступања догађају из недавне прошлости у коме је учествовао и о коме, поред валидног и квалитетног видео записа, постоји и петнаестак живих сведока - његових саговорника онда такав поступак сваког човека од логике и здравог разума наводи на размишљање о томе како је овај уважени црногорски научник "методолошки пристао" догађајима из даље прошлости о којима је писао, а у којима није учествовао и о којима нема ни видео записа, а ни живих сведока. Осим лоше намере и недопустивог ненаучног приступа у овом случају, остављам могућност да је седа глава уваженог академика ЦАНУ Момчила Зечевића разлог оваквом "методолошком приступу", али га онда убудуће, ако је то у питању, ради њега самог, треба држати подаље од оловке!

Истине ради, читаоце, а и уваженог академика ЦАНУ Момчила Зечевића, рецензента књиге-плагијата и бранитеља есдебеовског плагијатора Предрага Илића, морам да подсетим на заједнички договор организатора Округлог стола и свих учесника. Сваки учесник на Округлом столу је имао право да изнесе своје уводно излагање о теми, а потом и да, кроз учешће у дискусији, потврди или опонира изнетим ставовима и мишљењима осталих учесника. Сви су, па и Момчило Зечевић, прихватили понуђена правила и сагласили се њима. Такође, сви су прихватили обавезу да организаторима Округлог стола у разумном року доставе своја излагања и дискусије у писаној форми. Сви учесници су добили право и могућност да у своје дискусије унесу и нешто за шта, због временског ограничења и већег броја учесника, нису имали прилику да саопште, али се подразумева да се изречено не може брисати гумицом, а неизречено постављати у ниво изреченог. Нико, дакле, па ни црногорски академик Момчило Зечевић, од организатора Округлог стола није добио право да фалсификује и мења садржај изреченог у излагању и дискусији него само да изречено стилизује, лекторише и евентуално допуни. Објављени садржаји излагања и дискусија учесника Округлог стола то показују и доказују. Постигнути договор, који спада у ниво интелектуалног поштења и коректности, прекршио је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић и то фалсификовањем своје дискусије. Фалсификат се догодио након што је на сајту Нове српске политичке мисли објављен текст моје дискусије на Округлом столу која је, иначе, крајње неповољна по њега као рецензента књиге-плагијата.

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

По свему судећи, изгледа да је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић тврдо веровао да нећу објавити све оно што сам као примедбе изнео у својој дискусији на Округлом столу како на рачун Предрага Илића као творца књиге-плагијата тако и на рачун Зечевића као рецензента књиге-плагијата. То ми је уважени и у фалсификату ухваћени академик ЦАНУ Момчило Зечевић, приликом једног случајног сусрета у ходнику Историјског института у Београду, напоменуо у завијеној форми. Међутим, када је на веб сајту Нове српске политичке мисли видео да сам, поштујући договор и правила која су одредили организатори Округлог стола и која су сви учесници прихватили, објавио све оно што сам саопштио онда, претпостављам, уважени црногорски академик није веровао да ћу упоредити оно што је рекао на Округлом столу 9. јуна 2007.г. са оним што је објавио непуну годину касније. Бојим се да је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић Округли сто на коме смо учествовали доживео као причу ради приче у којој ћемо ми млађи, "запањени његовом величином", као аксиоме прихватити све оно што он о нечему, а у овом случају о наведеној књизи-плагијату, изрекне.

Уз дужно поштовање Зечевићевих година, седе главе, знања и знања, ипак не спадам у оне који ће се у име тога погађати око истине и због тога прелазити преко клевета које клеветници из УДБ-е или СДБ-а, уз подршку својих ментора и рецензената, изричу на рачун моје Цркве и мога народа.

Академик Зечевић потурањем фалсификата уместо оригинала своје дискусије није само грубо поступио према мојој маленкости. На жалост, на такав начин је обмануо стотине хиљада читалаца текстова на веб сајту Нове српске политичке мисли, али је, без разлога, потценио и коефицијенат интелигенције уредништва веб сајта, а, богме, и свих нас – његових саговорника наведеног дана на наведеном месту.

С обзиром да су читаоци и посетиоци веб сајта Нове српске политичке мисли имали прилику да прочитају текст Зечевићеве фалсификоване дискусије, дужан сам да њиховој читалачкој пажњи овом приликом, на крају овог мог одговора, у виду прилога учиним доступном и препустим текст оригиналне, нефалсификоване дискусије уваженог академика ЦАНУ Момчила Зечевића.

Из текста оригиналне Зечевићеве дискусије се јасно уочава да он тог дана уопште није полемисао са мојом маленкошћу него са другим учесницима. Још мање му иде у прилогу веома уочљива и лако проверљива чињеница да је био присутан када сам, поред осталих, износио примедбе и о књизи-плагијату и њему као рецензенту књиге-плагијата. Међутим, читаоци су обманути садржајем објављеног текста

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

фалсификоване дискусије како би стекли уверење да је црногорски академик Зечевић био јако куражан, па је мени као свештенику и магистру прочитао буквицу баш онако како он то уме и како му приличи!?!

Није, заиста, било потребе за оваквом пуцибруком уваженог академика ЦАНУ Момчила Зечевића. Ред је био да објави оно што је рекао онако како је рекао, а не би било проблема да је у неком новом тексту покушао немогуће, тј. да поправља изгубљене положаје поготово ако му је доцурела накнадна памет или ако су му пристигла нека нова сазнања.

Поставља се питање: зашто је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић из текста своје дискусије на Округлом столу избацио оно што је изговорио, а убацио оно што није изговорио? Вероватно због тога што није задовољан изреченим. Са оним што је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић рекао, а богме ни са овим што је представио да је рекао, нису, како чујем, задовољни ни остали, јер се од једног професионалног историчара (како Зечевић сам себе воли да назива), а уз то и академика ЦАНУ, очекивало и поштеније, и одговорније, и стручније, и боље, и систематичније, и зрелије, и дубље и, наравно, аргументованије. Момчило Зечевић се, у циљу поправљања изгубљених положаја у овој расправи, упустио у измишљања и накнадно отварање нових питања којих се није сетио током расправе.

Мени, након обавезне констатације о Зечевићевом фалсификату сопствене дискусије, не преостаје ништа друго него да му одговорим на оно што у дискусији на Округлом столу није говорио те што је накнадно сматрао да треба да изнесе као примедбу.

Зечевић је на почетку текста фалсификоване дискусије заменио тезе и оптужио и мене и још неке саговорнике на следећи начин: "Мислим да је крајње депласирано и некоректно оспоравати право тројци професионалних историчара, универзитетских професора, да као рецензенти имају свој став о Илићевој књизи, своје уверење о целисходности њеног објављивања, не само због струке којој припадају, већ и због народа коме желе да служе". Ни моја маленкост, а ни било ко од осталих саговорника који су се критички осврнули на поменути књигу-плагијат ниједном једином речју нисмо оспоравали ни Зечевићу ни преосталој двојци рецензентата право на став и мишљење о књизи-плагијату. Изнете су озбиљне замерке рецензентима, али нико им, том приликом, није оспорио ни стручност, ни право, ни побуду, ни интересовање да буду рецензенти поменуте књиге-плагијата.

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

Питање одговорности рецензената је управо самокритично покренуо уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић и то на почетку свог излагања (а говорио је први). Зечевић је констатовао, ваљда да би био убедљивији, да "у читавој досадашњој јавној полемици пада у очи чињеница да нико није помињао рецензенте који су оценили вредност Илићевог рада и препоручили га за објављивање. И то очигледно није било случајно, јер су и рецензенти одговорни ако су стали иза неког рукописа који не садржи научне и стручне квалитете или има било какве ваннаучне побуде и циљеве". Ове речи је на Округлом столу изговорио, а потом и на веб сајту Нове српске политичке мисли под својим именом и презименом објавио уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић. Када сам се током дискусије само укратко осврнуо на ову Зечевићеву констатацију, а пре мене и мр Будимир Алексић, онда уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић није реаговао. А када сам речено и објавио онда се уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић нашао увређен до бола при чему би и мени, а изгледа и другима радо оспорио право да имамо и износимо свој став о књизи-плагијату о којој смо говорили и чији смо плагијат и ненаучност доказали. Уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић је вероватно сматрао да је за све нас више него довољно то што он има свој став о тој књизи те да нико други нема право, а ни разлог да се о томе изјашњава. На жалост, уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић је напред изнето измислио како би на почетку кренуо у напад водећи се оном да је напад најбоља одбрана. Потврда за овакву констатацију налази се на видео материјалу са Округлом стола који уваженом академику ЦАНУ Момчилу Зечевићу може да освежи памћење, али и који сваком заинтересованом читаоцу могу да пружим на увид.

Кад промаши прва обично промаши и наредна. Тако је и код уваженог академика ЦАНУ Момчила Зечевића. Одмах је мене и мр Будимира Алексића оптужио да "демагошки и политикантски дисквалификујемо аутора и рецензенте књиге о којој говоримо" оценивши, наравно накнадно, а не пред нама, "да заиста нема смисла то да слушамо (мислећи на све учеснике Округлог стола – прим. В.Џ.). Зечевић је компартијски, једнопартијски, идеолошки историчар и то знају врапци на гранама и он је себе у науци са својом подршком књизи-плагијату довољно политикантски дисквалификовао тако да нема потребе да ни ја, а ни било ко други томе нешто додаје нити би имало шта више да се додаје. Иако је све то тако, на Округлом столу га нисам на било који начин ни као човека ни као историчара увредио.

Примедбе које сам у дискусији изнео и упутио на рачун све тројице рецензената и даље стоје и нема потребе да их понављам. Знам да те примедбе боље те да озбиљно нарушавају научни кредибилитет рецензената, али боље и неправда и безброј клевета које су због те књиге упућене на рачун Српске мученичке Цркве. О томе Зечевић не размишља. У опседнутости својом величином и звањима за Зечевића је важно да га нико не дира, а кад се удара и клевете по Српској Цркви, па и са његовом научном препоруком и рецензијом, и то још од вишедеценијског официра тајне комунистичке полиције задуженог за Цркву, онда то и није никакав проблем. Ударало се толико

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

деценија, а Зечевић је, као и многи слични њему, ћутао, а да не кажем и одобравао.

Зечевић се у свом фалсификату показао и као својеврсни манипулатор. Везујући се за моју реченицу да "до појаве ове књиге никада нисам чуо за Предрага Илића", Зечевић жели да манипулише па, користећи своју идеолошку и деценијама примењивану "методологију", изводи следећи "закључак": "Ако је тако, онда треба веровати да Илић као "дугогодишњи високи официр тајне комунистичке полиције задужен за Цркву", и касније, у демократској влади ДОС-а, 2001.-2004. године, као помоћник министра унутрашњих послова, и није био неки опаки "удбаш", јер би, у противном, за њега морао знати". Одакле бих ја и како бих ја могао да знам за Предрага Илића као официра тајне комунистичке полиције задуженог за Цркву? То сам сазнао у исто време када су сазнали и други читаоци и то из увода књиге-плагијата. Нема разлога да подвлачим да сам био изненађен дрскошћу једног удбаша-есдебеовца и припадника читавог корпуса дојучерашњих гонитеља Цркве да се у овом тзв. транзиционом периоду пресвлачи и под научном образином јавља како би, након гоњења, својим дрским и безочним клеветам, а са Зечевићевом препоруком, прикивао Српску Цркву на стуб срама оптужујући је за тобожње "намерно стварање мита о Патријарху Гаврилу и Светоме Николају Жичком".

Црногорски академик Зечевић је изгледа заборавио шта је говорио на Округлом столу 9. јуна 2007. године па каже да га "оптужујем да Лакићеву књигу није читао, а рецензирао ју је, те да је тако потписао две супротне тврдње које износе Лакић и Илић о боравку Патријарха Дожића у немачком заточеништву и у логору Дахау". Невероватно је, али истинито да Зечевић покушава да мени припише сопствене речи. У дискусији сам констатовао и документовао чињеницу да се Зечевић појављује као рецензент двојици аутора који о Патријарху Гаврилу дијаметрално супротно пишу. Зечевић ми је, док сам то изговарао, упао у реч и пред свима гласно рекао да Лакићеву књигу није читао, а појавио се као њен рецензент. Доказ за ово налази се у изворном, нефалсификованом тексту Зечевићеве дискусије. И, пошто се изрекао, сада би да мене прикаже као онога који њега оптужује за нешто што је сам рекао и што ни ја, а ни остали присутни никако и не бисмо могли да знамо!?!

Уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић се веома увредио због мојих, а и због критика још неких саговорника. Уместо да је покушао да аргументовано докаже да нисмо у праву, Зечевић је у тексту фалсификоване дискусије оценио да "нема смисла да од црквених историчара са титулама магистара слушамо демагошке и политикантске квалификације аутора и рецензената књиге о којој говоримо". Осим констатације да је Предраг Илић "удбаш", тј. есдебеовац (како инсистира да га називамо) ни једне једине ружне речи на том скупу није било. Јесте било живе и темпераментније дискусије, али увреда и непримерених речи није било (о томе сведочи и неформални закључак скоро

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

свих учесника Округлог стола). Поједини биографски детаљи Предрага Илића које сам поменуо не представљају никакву пикантерију него позивање на оно што је о себи у поменутој књизи-плагијату навео Илић. То ни у ком случају не може да упути на закључак да сам се бавио Илићем као личношћу нити да сам се бавио (пр)оцењивањем Илићеве есдебеовске биографије. Мене Илић као личност не интересује када говорим и пишем о поменутој књизи-плагијату већ ме интересује професионална деформација личности као последица обавештајне службе коју је Илић деценијама обављао у тајној комунистичкој полицији, а та служба је у Србији, као што је свима познато, углавном била уперена против Српске Цркве, тј. епископата, свештенства, монаштва и верног народа Божијег.

У циљу скретања пажње критике и јавности на другу страну уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић нас је у тексту фалсификоване дискусије обавестио да је Предраг Илић аутор књиге "Ватикан и слом Југославије". Зечевић за ту књигу тврди да је "успешно одбрањена докторска дисертација на Правном факултету у Београду"(као да постоји неуспешно одбрањена докторска дисертација!?!). Зечевић, на жалост, не само да није прочитао ту књигу него није прочитао ни њен предговор, а ни прегледао њен садржај. Да је уважени Зечевић макар прелистао књигу "Ватикан и слом Југославије" видео би да она не представља Илићеву дисертацију пошто је наслов Илићеве дисертације "Југословенско-ватикански односи од почетка Другог светског рата до напада на Југославију". Књига коју у тексту фалсификоване дискусије помиње уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић представља Илићев магистарски и докторски рад. Зечевић у тексту фалсификоване дискусије за ту књигу наводи да се "међу стручњацима, по свом значају, сврстава одмах иза дела Виктора Новака, Бранка Петрановића и Драгољуба Живојиновића". Међутим, Зечевић је на Округлом столу пред свима саопштио да "Илић није неки познати историчар – да нам буде јасно. Урадио је једну солидну књигу. Урадио је неколико тих прилога. Он је више педагог него писац у том смислу". Када читалац прочита и оно што представља нефалсификовани и оно што представља фалсификовани текст дискусије уваженог академика ЦАНУ Момчила Зечевића по истом питању онда заиста долази у дилему да ли, када и колико уопште сме да му верује. Бојим се да то уваженом академику ЦАНУ као добром познаваоцу Илићевог списатељства још увек није јасно те да ни он још увек не зна да ли, када и колико и сам себи сме да верује. Но, има и времена, а биће и прилике да се уважени академик ЦАНУ коначно одреди по овом, а и по неким другим питањима. Сматрам да је ближе истини став који је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић изнео на Округлом столу, тј. да Илић није неки историчар и да није познат у научним кругима, а да нас полицијски и политички кругови не интересују. Уосталом, и Зечевић се оградио од Илићевих иступа у јавности поводом књиге-плагијата. Слободно се може констатовати следеће: да није било такве непримерене медијске акције и клевета које је, поводом књиге-плагијата, изнео против СПЦ, Предраг Илић би за ширу и ужу научну јавност и даље остао анонимус.

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

На жалост, уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић није одговорио на озбиљне и аргументоване примедбе које сам изнео на рачун књиге-плагијата. Уместо тога, а немајући адекватне аргументе, уважени црногорски академик је у тексту фалсификоване дискусије покушао да скрене пажњу тврдњом да су "и млади скојевци, за које увек био "четнички син", имали више такта и стила када су га нападали и гурали назад". Уз дужно поштовање, морам да напоменем да ме апсолутно не интересује биографија Зечевићевих родитеља. Сматрам да је њихово увођење у контекст књиге-плагијата и ове расправе апсолутно непримерено. Такав приступ не потиче из научне методологије. У питању је нека друга методологија у коју су се, вероватно са жељом да остваре неки интерес и критичаре наведу на ненаучну сентименталност, уплели и Предраг Илић и Момчило Зечевић.

С обзиром да је Зечевић поменуо да је наводно деценијама био нападан као "четнички син" морам да напоменем да ни онима који га деценијама познају није познато да је негде јавно нападан, а посебно не као "четнички син". Поставља се питање: зашто би скојевци нападали Зечевића који је био вишедеценијски члан Савеза комуниста Југославије? У тој партији је био све док се она није распала. Што се тиче односа између четника и партизана као питања које је, опет мимо теме Округлог стола, отворио уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић, морам да кажем да би његова мисао о томе била изузетно драгоценија да је стао на страну историјске истине ако не раније, а оно макар пре двадесетак година, када је објављена књига "Савезници и југословенска ратна драма" др Веселина Ђуретића. Нико није запазио да се уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић ни тада, а ни касније о томе огласио као што сада "храбро устаје" против Закона о изједначавању права четника и партизана као припадника два анти-фашистичка покрета, који је легитимно усвојен у Скупштини Србије и који, иначе, представља мртво слово на папиру.

Уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић ми кроз текст фалсификоване дискусије накнадно поручује "да би требало да знам да је истраживања о СПЦ-у као млад магистар започео пре него што сам се ја и родио, да је докторирао на доминатно црквеној тематици – клерикализму Католичке цркве, да је истраживао СПЦ у дијаспори и да се није бавио овом темом зато што му нису омогућена истраживања у архиву Светог Синода СПЦ-а". Примио сам к знању ова додатна Зечевићева обавештења, али и она изискују одређена појашњења и коментар. Ни из једног релевантног извора, па ни из биографије Момчила Зечевића, која је доступна на веб сајту ЦАНУ, нисам могао да сазнам ни једну информацију о Зечевићевим наводним истраживањима о СПЦ (а не о СПЦ-у, како погрешно пише академик Зечевић). Нисам, наравно, о томе могао ни да прочитам ништа пошто уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић о томе нигде није ништа ни објавио. Зечевић је у тексту нефалсификоване дискусије рекао да је 1959.г. у Институту друштвених наука направљен пројекат "Држава и СПЦ" те да је он био задужен за та истраживања. Међутим, у биографији уваженог црногорског академика Момчила Зечевића пише да се 1959.г. запослио у Институту за изучавање радничког

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

покрета, а не у Институту друштвених наука. Ако се све ово зна онда се може замислити колико су за Српску Цркву тематски била везана и каква су била истраживања која су у време најгоре брозоморе поверавана Институту за изучавање радничког покрета у коме се уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић запослио и започео нека, до дана данашњег недовршена, истраживања пре него што сам се ја и родио!?! Добро је познато какви су били и за какве потребе су служили разни комунистички институти (част ретким изузецима), па је сасвим природно и разумљиво да никоме од владика из тадашњег Светог Синода, а ни годинама касније није падало на памет да комунистичким историчарима поверава црквену архиву и улази у такву невеселу причу.

Као што се види у напред цитираном делу текста фалсификоване дискусије, Зечевић тврди да се "даље није бавио овом темом (СПЦ-ом) само зато што му нису омогућена истраживања у архиву Светог Синода СПЦ" (а не СПЦ-а, како погрешно пише уважени академик). Међутим, уважени г. Зечевић нас је у оригиналној, изворној, тј. нефалсификованој дискусији на Округлом столу 9. јуна 2007.г. обавестио да га је од тог пројекта тврдњом "да је будала" заправо отерао Милутин Морача, народни херој, генерал и функционер тзв. Савезне верске комисије. Зечевић нам је на Округлом столу саопштио да се након тако непријатног разговора са Милутином Морачом уплашио и да је одустао пошто га је Морача отерао те да се том темом није више бавио. Не чудим се осиноности Брозовог генерала Милутина Мораче што је у младом, полетном и, додуше, некуражном асистенту и будућем академику ЦАНУ препознао будалу. Али, констатујем да је речник Милутина Мораче у случају Момчила Зечевића био непримерен и сматрам да је било мудрије да је уважени академик ЦАНУ све ово оставио за неку другу прилику, а што је накнадно оптужио Српску Цркву као институцију која је ометала његов научни развој!?!.

Из биографије уваженог академика Момчила Зечевића, која је доступна на веб сајту ЦАНУ, сазнао сам да је почетком шездесетих година XX века био у Америци и Канади. Међутим, у црквеној документацији није забележено да је вршио било каква истраживања у тамошњим црквеним архивама. Не би било тешко извести такав закључак све и да нема документације о томе. Црквена архива је до 1979.г. била у поседу Епархије Америчко-Канадске у Манастиру Светога Саве у Либертивилу код Чикага. Та епархија од 1963. године, након што је Брозов режим проузроковао црквени раскол у Америци, није била под патронатом београдске Патријаршије. Свети Архијерејски Сабор СПЦ је три нове епархије у Америци и Канади (Средњо-америчка, Западно-америчка и Источно-америчка и канадска) основао 1963. године, а то значи да оне у то време и нису имале никакву архиву осим текуће документације. Да не говоримо о томе да блаженопочившем Епископу Америчко-Канадском Дионисију (Миливојевићу) као доказаном анти-комунисти ни у сну не би пало на памет да архиву Епархије Америчко-Канадске уступа за истраживање било ком комунистичком историчару, па ни Момчилу Зечевићу. И логички је немогуће да Зечевић добије на увид црквену архиву у

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

емиграцији, а да је не добије у Београду.

Не спорим да је Момчило Зечевић као млад магистар можда имао намеру да се бави односом комунистичке државе и Српске Православне Цркве, али знам да о томе није објавио ниједну књигу што јасно говори да он по (не)објављеним радовима уопште није референтан за област историје СПЦ. Све и ако прихватимо Зечевићеву накнадну тезу из текста фалсификоване дискусије на Округлом столу да је због наводног недостатка архивске грађе, а не због неразумевања Милутина Мораче, одустао од истраживања историје СПЦ морам да кажем да уопште нема потребе да о томе накнадно информише мене и читаоце веб сајта Нове српске политичке мисли. Боље би било да је о томе говорио Предрагу Илићу када му је донео рукопис књиге-плагијата на рецензију. Ваљда је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић, поучен својим богатим научним искуством, морао да примети да Предраг Илић није ни привирио у архив Светог Синода. И уместо да се због тог озбиљног методолошког пропуста и ненаучног приступа љутио на Предрага Илића, уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић се, накнадно и без икаквог разлога, љути на мене само због тога што сам тај озбиљни недостатак уочио, на њега јавно указао и ставио примедбу рецензентима!?!

Уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић је у тексту фалсификоване дискусије потврдио да је комунистички историчар. У тротомној књизи коју сам поодавно објавио, а која носи наслов "Страдање Српске Цркве од комуниста" неопориво сам доказао да су Брозови комунисти за време и након завршетка Другог светског рата, углавном без суда, суђења и пресуде, убили 480 свештеника и монаха СПЦ, а да су Павелићеве усташе током четири године трајања геноцидне НДХ убили 219 српских свештенослужитеља. Жао ми је што уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић није, макар и у тексту фалсификоване дискусије, јавно осудио злочине које су, по Брозовом наређењу, одмах након званичног завршетка рата над свештенослужитељима у Словенији починили комунисти. Уместо тога, Зечевић је у тексту фалсификоване дискусије покушао да релативизује (да не кажем и да оправда) те злочине тврдњом да "они (свештеници) тамо (у Словенији) нису у рукама држали Свето Писмо" нагађајући да ли би "боље прошли они свештеници СПЦ из партизанских редова да су, којим случајем, победили четници, недићевци и љотићевци". Прво, Зечевић не зна да комунисти у Словенији нису убили 200 него око 90 свештеника. Одговорно тврдим, а и сведочења преживелих очевидаца иду у прилог томе, да ни 5% тих свештеника никада током рата није било наоружано. Али, све и да су ти свештеници били наоружани, зар би то био довољан разлог да академик ЦАНУ Момчило Зечевић оправда злочин који је над њима почињен након званичног завршетка Другог светског рата и то без суда, суђења, пресуде и права на жалбу, а уз претходно понижавање и мучење до крајњих граница? За чуђење је и то што уважени академик ЦАНУ ни у накнадно саопштененом ставу, а, на жалост, ни у срцу нема ни једне састрадалне људске речи за те невинне жртве комунизма. Више од 90% свештеника које су у Словенији у другој половини маја и првој половини јуна 1945.г. побили Брозови комунисти нису били ни четници, ни

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

недићевци, ни љотићевци. Они су били свештеници и нису били комунисти. То им је, према суду њихових мучитеља, убица и целата, био једини, довољни и неопростиви грех на основу кога су "удостојени" масовних, необележених и више од пола века погањених и неопојаних гробница око Камника, Бистрице, Кочевског Рога и других стратишта! Да не говорим о томе да комунисти у Словенији нису убијали само четнике, недићевце и љотићевце него и недужни народ који је из Црне Горе до Словеније одступао путем "од Везировог до Зиданог Моста". Да ли ће уваженом историчару и црногорском академику Момчилу Зечевићу бити од користи ако га подсетим да је свега 2000 нациста од 350 хиљада војника злогласне Лерове групе армија после рата осуђено за ратне злочине, а да су само 23 од њих осуђени на смрт стрељањем. Не треба да наглашавам да су сви припадници Хитлерове и Лерове војске били наоружани и да су учествовали у стравичним злочинима над недужним народом где год су дошли, а боље су прошли од наших паћеника и страдалника над чијим судбинама, након шездесет и више година, у полимици са мном сеири овај црногорски академик!?!

Читаоци ове полемике имаће прилику да о свему овоме донесу свој суд и закључак. Међутим, не могу да се отмам утиску да је уважени академик ЦАНУ Момчило Зечевић мајстор не само за фалсификате и манипулације него и за скретање теме расправу на другу страну. На жалост, у сва три дела је ухваћен. На читаоцима је да процене колико је и када Зечевић привржен истини, а колико је и када привржен себи и својим интересима у разним режимима.

На крају, морам да закључим да је потпуно природно што су се на истом послу клеветања Српске мученичке Цркве нашли Илић као припадник тајне комунистичке полиције и Зечевић као комунистички историчар. Док се доста њихових идеолошких сабораца данас вешто крије по странкама и невладиним организацијама дотле поменути двојац, иако заогрнут неким новим одорама, млађе нараштаје наводи на питање: како је то изгледало некада ако они данас овако фалсификују и клевету Српску Цркву? Но, и поред тога, горостасне личности Патријарха Гаврила Исповедника и Светога Владике Николаја остају такве у историји, памћењу и души Српског народа и његове мученичке Цркве.

НЕФАЛСИФИКОВАНА ДИСКУСИЈА

АКАДЕМИКА ЦАНУ МОМЧИЛА ЗЕЧЕВИЋА

НА ОКРУГЛОМ СТОЛУ О КЊИЗИ

"СРПСКА ЦРКВА И ТАЈНА ДАХАУА"

7. јуна 2007.г. у Београду

Пошто су сви учесници Округлог стола изнели своје ставове о књизи "Српска Црква и тајна Дахауа", након паузе, први се за дискусију, уз образложење да са др Ђорђијем Борозаном, дописним чланом ЦАНУ, жури у неку приватну посету, јавио академик ЦАНУ Момчило Зечевић (његову дискусију доносимо интегрално, тј. нефалсификовано и неауторизовано):

"Јављам се први да кажем нешто што је доста лично. Ја сам доста био у јавности експониран у своје време кад сам се ја бавио историјом, кад сам ја био млад човек итд. Мислим у јавности у смислу историјских тема, историјских дијалога, историјских разговора итд. Последњих неколико година, па има и више од деценије, избегавам ту врсту разговора из менталних, хигијенских разлога. Рећићете: пензионисао сам се као личност. Нисам. Ја радим. Ја радим на врло важним пројектима, али не могу да улазим у разговоре, кад је о научним темама реч, који заиста немају никакве везе са научном аргументацијом, методологијом, а нарочито не са оним људима који су спремни тек што су закорачили у свет науке да дезавуишу озбиљне, доказане, афирмисане научнике, научне раднике или историчаре попут рецимо – ово на адресу колеге Алексића (Будимира – прим. В.Џ.) – попут тројице рецензената. Још ће проћи много времена да добијете то научно право за такве оцене да игноришете, да их правите игнорантима, да они нису видели, да не знају шта је научни метод, да не знају шта је то, да су то пали с тавана неки па потписали за паре или не знам ја велеиздајници, страни плаћеници.

1959. године, да кренем одатле да покажем да нисам игнорант у овој области, у Институту друштвених наука направљен је пројекат "Држава и Српска Православна Црква". 1960. године је упућен званичан позив. Можда ћу мало бити опширнији, али ово су аргументи за рационалисање наше свести итд, да не претворимо овакве расправе у Скупштину Србије, на пример, да тако фигуративно кажем. Ја сам отишао и допис је отишао; ја лично, био је викар Сава Вуковић, мој после велики пријатељ у Академији и тако даље. И штета је што је један такав великодостојник Српске Цркве рано отишао. Нисам могао добити, наравна ствар, нисам могао добити Архив Светог Синода. Нема шансе да се добије. То је одговор био Цркве. То ми је он интимно рекао: "Та врата

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

нећеш отворити за дуже време".

Био сам пре седам, осам година у прилици да будем са уваженим великодостојницима, владикама Атанасијем, Амфилохијем и Иринејем Буловићем, па сам исто рекао: "Ја покушавам да се бавим проблемима Цркве, државе, друштва, али имам затворен зид, а без ваших фондова не пада ми на памет, јер покушавам да будем озбиљан историчар. Зашто не дате неком световном човеку или аутору младоме да напише "Комунисти и Српска Православна Црква" и да нам одговоре за цео тај период од четрдесет и кусур, педесет година. Да нам да одговоре, праве одговоре, данас у овом времену.

Е, сада још један детаљ. Са тим истим пројектом 1959.г. одем код Вите Петковића у Верску комисију Србије, предам тамо, тражим средства да истражујем. Одем у Савезну верску комисију код

Милутина Мораче

, чувеног хероја, генерала, чуда, и неки његов помоћник је био неки

Раца Перовић

, шеф Удбе па је много забрљао у Црној Гори па га ставили ту. Однесем то и после три дана ме позову да ми дају одговор. Милутин Морача ми, а ја био млад човек, асистент, почетник, каже: "Ти си будала". А то све верификовано. Потписали и

Андреј Митровић

,

Бранко Петрановић

,

Драгослав Јанковић

и сви и тако даље. Он каже: "Ти си будала. Ти хоћеш да развалиш односе са Црквом. Ми дајемо 300 милиона и два мерцедеса. Јеси ли нормалан?" И отера ме, наравно, и ја се ту уплашим и више се нисам тиме бавио. Е, касније сам почињао дијаспору, радио сам у архивима и Канаде, и Америке и тако даље тражећи одговоре на сукобе у дијаспори. Кад сам опет дошао овде нисам добио грађу и онда сам све дао асистентима,

Радмили Радић

да наставе они ако могу да раде под тим условима. И радили су и неки су дошли. Е, сад да се вратим да наставим. Молим вас. Важно је. Бићу кратак, заиста.

Предрага Илића сам упознао пре 25-30 година кад је писао, почео да пише почетник, асистент. Дошао је у Институт и да му помогнем око Католичке цркве, око Ватикана, Ватикана и Југославије у Другом светском рату. Ја сам докторирао на некој врсти католицизма у Љубљани својевремено. И покушао сам и помогао и био сам врло задовољан, да скратим, кад је изашла једна књига о којој се нико није огласио. Интересантно. Ту књигу нисмо тангирали, нисмо дирали, јер је добро ошишао, добро

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

ошишао политику Ватикана и католицизма према нама. Али да је бар неко афирмисао! Али због братства и јединства се није смела ни афирмисати. Шта хоћу да кажем? Ово је време, ову расправу коју ми водимо – водимо у најпрљавијем времену које постоји, у овој партократији, у овоме лудилу, овде су развалине, али да не говоримо погледајте Скупштину да не причамо о томе. На крају крајева ту су полемичари, познати, афирмисани полемичари знају како то. Ја то не бих могао да издржим.

Како ћете да водите озбиљну расправу, научну расправу данас кад је Скупштина Србије донела закон, непознат у историји цивилизације, да изједначи четнике и партизане. Мени су оца убили партизани. Имао сам ја великих окапања и био у затворима. Ја сам на првим студентским демонстрацијама био први гост ЦЗ-а самице. Према томе, имам ја то искуство. Шта хоћу да кажем? Ја сам пре неки дан држао предавање на постдипломским на Филозофском факултету историчарима. Па то је легитимни позив на фалсификовање историје људи! Шта вам је? Па то није радила ни Француска ни Норвешка. То није нико урадио. Значи, ми смо изгубили све критеријуме. Онда је разумљиво и јасно зашто и данас имамо овакву врсту дијалога. Ово је данас било коректно. Нећу да улазим у - комунисти и СПЦ. Па, ево, они нису дали. Зашто би кварили кад су имали добру везу преко Крцуна, Ћосе и тако даље. Доведу им, патријарха им доведу из Дренове. Јел' тако? Све то знамо. То је време. То је историја. То је неминовно тако морало бити, а овакву књигу која каже: нису пристали великодостојници да сарађују са Гестапоом. То треба афирмисати, а не закопавати. Људи, о чему причамо? Ми морамо ту свест историјску да рационализујемо иначе одосмо у бестрага. Нема нам излаза. Нема нам шансе. Има шансе, наравно, по оној Пашићевој, али морамо се борити.

Ово је једна од малих, али важних тема. Има толико тема које чекају своје историчаре, неострашћене, неплаћене. Сва ова три рецензента су православци, али нису професионални православци. Сва тројица су Срби, али нису професионални Срби.

Још две реченице. Прво, треба објавити рецензије ових људи па нек одговарају јавности, а ја први. Објавите ове рецензије, људи. То је елементарна ствар, а нисмо их до краја чули. А чули смо, рецимо, твоје (Бошка Обрадовића – прим. В.Џ.) острашћене ставове, коментаре и дељење тако једном озбиљном професору. И ја сам био млад човек, па сам био за нешто острашћен. Илић је озбиљан. Он је професор. Он је педагог. Он учи људе који сутра треба да нас штите. Према томе, шта хоћу да кажем? Тешка су времена за ову врсту разговора. Добро смо и оволико данас учинили. Направимо још један корак. Гледајте да те страсти, те интересе и страсти сведемо на неки рацио. Хвала вам".

Пише: Протојереј мр Велибор Џомић
петак, 22 август 2008 00:50

Након академика ЦАНУ Момчила Зечевића узео сам учешће у дискусији. На моју констатацију да је академик Момчило Зечевић рецензент и академику Зорану Лакићу, који има супротан став од Илића, и Предрагу Илићу, академик Зечевић је рекао:

-"Тако је то у науци. Овога (Зорана Лакића – прим. В.Џ.) нисам читао, а овога (Предрага Илића – прим. В.Џ.) сам читао. Чујте да вам кажем. Он је (Зоран Лакић – прим. В.Џ.) академик и он има право без рецензије да објављује".

Након дискусије мр Будимира Алексића о одговорности рецензената због методолошких пропуста Предрага Илића поново се јавио академик Момчило Зечевић:

-"И то смо ми потписали. Ми, игноранти, незналице потписали такву једну флоскулу. То је оно што мене вређа. Не вређа ме. Не, али ако кажете. Па он је радио упоредну анализу, он је сву литературу, сву грађу која постоји и која је доступна, па чак и ову књигу ("Српска Црква и фашизам" Љубице Штефан – прим. В.Џ.) што је сам признао и што не уважавате добио на крају, узео па је уврстио, узео, прегледао, није ништа користио. Чекајте да вам кажем. Мислим, ово је једна истражна радња. Ово да је радио човек. Извињавам се. Дозволите. Ја сам ово доживео. Прво, Илић није неки познати историчар – да нам буде јасно. Урадио је једну солидну књигу. Урадио је неколико тих прилога. Он је више педагог него писац у том смислу. Али, ово један истражни судија да је узео методолошки. Да, да. Ја ово озбиљно говорим. Па, то је пут ка истини. Па, тако се суди. Па, тако се, мислим, он је то ситна црева, једно, друго, сат, дан, моменат, сву литературу, критичка упоређења. И то је вредност његове књиге. И ја не бих потписао никад да је било шта тачно од оцене да је то двадесет страна нечега, а ово друго не ваља ништа. И тако даље. Мене нико није ни платио и то смо и ја и моје колеге урадили из два разлога. Из моралних обзира и из стручних порива да помогнемо овом народу да прогледа више један пута нормално, рационално, прагматично, а не вечито у неким митовима".